

<div><div></div><div>فناوری</div></div>
<div><div></div><div>ساخت بتن از باکتری!</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>پژوهشگران دانشگاه کلرادو بولدر (University of Colorado Boulder) آمریکا با کمک باکتری‌ها موفق به توسعه بتن شده‌اند. بتن از پرکاربردترین مصالح ساختمانی است. ویژگی اصلی بتن، ارزان بودن و در دسترس بودن مواد اولیه آن است. همچنین می‌توان خاطر نشان کرد که تولید انواع بتن با استفاده از حرارت، بخار، اتوکلاو، تخلیه هوا، فشار هیدرولیکی ویریه و قالب انجام می‌گیرد. بتن به‌طور کلی محصولی است که از مخلوط آب با سیمان آبی و سنگ‌دانه‌های مختلف، در اثر واکنش آب با سیمان در شرایط محیطی خاصی حاصل می‌شود و دارای ویژگی‌های خاص است. در دسترس بودن مصالح آن، دوام نسبتاً زیاد و نیاز به ساخت‌وسازهای فراوان سازه‌های بتنی چون ساختمان‌ها، سازه‌ها، پل‌ها، تونل‌ها و راه‌ها، این ماده را بسیار پر مصرف کرده است. پژوهشگران آمریکایی اخیراً با استفاده از نوعی باکتری به نام «Synechococcus» موفق به توسعه بتن در اشکال مختلف شده‌اند. طی این مطالعه پژوهشگران باکتری‌ها را با ژلاتین، ماسه و مواد مغذی در یک مخلوط مایع ترکیب کردند سپس این ترکیب را در قالب قرار دادند و بعد، آنها را در مجاورت گرما و نور خورشید قرار دادند که این موضوع سبب شد تا باکتری‌ها در فرایندی شبیه به تشکیل صدف در اقیانوس، کریستال‌های کریبات کلسیم در اطراف ذرات ماسه تولید کنند. هنگامی که این ترکیب خنک شد، ژلاتین سبب شد تا این ترکیب از حالت مایع به حالت جامد و ژل مانند تبدیل شود. سپس پژوهشگران برای سفت و محکم‌تر شدن ترکیب و خارج شدن آن از حالت ژل مانند آب آن را به طور کامل گرفتند. انجام این فرایندها چندین ساعت به طول انجامید. محققان ماده خود را به بتن تشبیه کرده‌اند که از ترکیب شن، سیمان و آب تشکیل می‌شود. البته این ماده بیشتر به ملات شباهت داشته و استحکام بتن معمولی را ندارد. مزیت استفاده از باکتری‌ها برای ایجاد بتن این است که اگر آب آنها استخراج نشود، آنها به رشد خود ادامه می‌دهند. ژئلس پروزه‌های پژوهشی پیشرفته دفاعی آمریکا (دارپا) از این مطالعه حمایت کرده است و قرار است پژوهشگران این مطالعه با همکاری وزارت دفاع آمریکا تولید انبوه آن را آغاز کنند تا از آن در صنعت ساختمان‌سازی استفاده شود.</div></div>

<div><div></div><div>فیلم بازی</div></div>
<div><div></div><div>متولد چهارم ژوئیه</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>«متولد چهارم ژوئیه» فیلمی در ژانر درام جنگی است که براساس کتاب زندگی‌نامه ران کوویچ سرباز آمریکایی حاضر در جنگ ویتنام ساخته شده است. کارگردان این فیلم، الیور استون است و فیلمنامه این فیلم را استون و ران کوویچ نوشته‌اند. این فیلم محصول سال ۱۹۸۹ سینمای آمریکا است و تام کروز بازیگر نقش اصلی فیلم ران کوویچ است. این فیلم دومین فیلم از سه‌گانه جنگ ویتنامی الیور استون است که شامل جوخه (۱۹۸۶) متولد چهارم ژوئیه (۱۹۸۹) و زمین و بهشت (۱۹۹۳) می‌شود. فیلم از کودکی ران شروع شده و به سال‌های نوجوانی و تحصیل او در دبیرستان می‌رسد و سپس خدمت سربازی و سپس انجام وظیفه در نیروی تفنگداران دریایی آمریکا در ویتنام را به تصویر کشیده و با نمایش حادثه‌ای که منجر به قطع نخاع و فلج نیمه‌تنه پائین او می‌شود دوران بازپروری و بهبود او در بیمارستان کهنه‌سربازان برانکس را توضیح داده و سپس تحول شخصیتی او را به یک فعال مخالف جنگ شرح می‌دهد.</div></div>

<div><div></div><div>روزنامه‌بازی</div></div>
<div><div></div><div>روزنامه اطلاعات – ۲۸ دی ۱۳۶۱</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>تیتیر یک روزنامه اطلاعات به احطار هاشمی رفسنجانی رئیس مجلس وقت و نماینده امام در شورای عالی دفاع به آمریکا، فرانسه و قدرت‌هایی که عراق را مسلح می‌کردند، اختصاص یافت: «اگر خلیج فارس امن نباشد، جهان هم به اندازه ما متضرر می‌شود و امیدوارم معنی حرف امروز من برای دنیا روشن باشد.» از دیگر تیتیرهای این روزنامه در آن روز، رهنمودهای آیت الله منتظری به روحانیون مبارز افغانستان بود. ایشامن در آن زمان توصیه کرده بود: روحانیت مبارز افغانستان باید ملت مسلمان این کشور را از سقوط به دامن شرق و غرب حفظ کند.</div></div>

<div><div></div><div>چهره‌ها</div></div>
<div><div></div><div>همایون خرم؛ استاد موسیقی</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>امیرهمایون خرم در ۹ تیر ۱۳۰۹ در بوشهر به دنیا آمد. این نوازنده ویولن، موسیقی‌دان و آهنگساز برجسته موسیقی ایرانی یکی از اعضای شورای عالی خانه موسیقی ایران بود. از آنجا که مادرش از شیفتگان موسیقی اصل ایرانی بود و از بین مقام‌های موسیقی ایرانی، به دستگاه همایون علاقه‌ای وافر داشت، نام همایون را برای فرزند خود انتخاب کرد. خرم در سن ۱۰–۱۱ سالگی به مکتب استاد صبا راه یافت و چند سال بعد به عنوان نوازنده ۱۴ ساله، در رادیو به تنهایی به اجرا پرداخت. بعدها در بسیاری از برنامه‌های موسیقی رادیو، خصوصاً در برنامه گله‌ها، به عنوان آهنگساز، تکنواز ویولن و رهبر ارکستر آثاری ارزشمند ارائه داد. ساز همایون خرم سازی پر صلابت، سنگین و عاری از هر نوع خودنمایی بود. گر چه در شیرین نوازی خرم از نمی‌توان با پرویز یاحقی و حبیب‌الله بدیعی هم تراز دانست بسا این حال توانایی او در آفرینش آنی ملودپهای جاندار و جذاب، بافت تکنوازپهای او را به مراتب از کارهای دیگران خوش ساختتر و پرمایه تر می‌سازد. از این بابت خرم و علی تجویدی را می‌توان در یک گروه قرار داد چون قابلیت آهنگسازی این دو بر نوازندگیشان چیزی بود، درست عکس آنچه در مورد بدیعی و یاحقی می‌توان گفت. نباید از قلم انداخت که خرم، همانگونه که تجویدی، آهنگساز تجربی و منحصرأ ذوقی نبود، وی بنیادهای علمی آهنگسازی را آموخته بود و بر آنها تسلط داشت. از جمله اینکه‌هارمونی را بر فریدون فرزانه و با شیوه «سارلی» فراگرفته و در سازبندی از کورساکف متأثر بود. خوش سلیقگی و نوآوریهای خرم در تنظیم کارهایش جدا شنیدنی است. شیوه تقسیم ملودی و همراهی سازها نزد خرم بسیار حساب شده و پرداخت کار بیخنده و نقص است. قدر مسلم اینکه بخش گسترده‌ای از آثار خرم حافظه موسیقایی حداقل سه نسل از ایرانیان را در سیطره خود دارد. دشوار می‌شود ایرانی را یافت که نتواند ترانه «مهندس در سسر شوری دارم» را زمزمه کند. گر چه باید تأکید کرد که اعتبار خرم هرگز در ترانه‌های ساده و همه پسندش خلاصه نمی‌شد و نمی‌شود. کارهای ارکستری او که غالباً جمله‌بندی‌هایی مرکب و پیچیده توأم با ضرب آهنگهای بسیار متنوع دارند نمونه‌های گاه سمفونی گونه ایی از موسیقی ایرانی به دست می‌دهند که کمتر آهنگسازی برای برابری با آن‌ها داشته‌است. خرم با توان‌ترین و حرفه‌ای‌ترین خوانندگان دوران دو دهه طلایی موسیقی ایران همکاری نزدیک داشته‌است. حسین قوامی، شجریان، گلپا و ایرج از آن جمله‌اند. در جلد سوم کتاب موسیقی‌دان ایرانی نوشته پژمان اکبرزاده آمده‌است: «پس از وقوع انقلاب اسلامی در ایران، فعالیت‌های اجرایی همایون خرم دچار وقفه‌ای چندین ساله شد. اوقات او از آن پس، بیشتر صرف تدریس خصوصی ویلن و فعالیت‌های پژوهشی درباره موسیقی ایرانی شد.» گفتنی است طی بیش از سه دهه تدریس، جوانان بسیاری از محضر درس خرم بهره‌مند شدند که امروز امانتدار مکتب استاد خود هستند. اما خرم در مصاحبه‌ای با علی دهباشی در نشریه به‌خارا از مانی فرضی، پژمان پورزند، بابک شهرکی، عنوان زنده‌تری شاعران خود نام می‌برد. از فعالیت‌های دیگر وی می‌توان به سخنرانی درباره موسیقی ایرانی در مراکز هنری و فرهنگی اروپا و آمریکا مانند دانشگاه UCLA، دانشگاه گیلان، دانشگاه پزشکی شیراز (درباره استاد صبا و موسیقی ایرانی)، انجمن موسیقی فارس (درباره استاد ابوالحسن صبا)، دانشگاه علامه طباطبایی (درباره مقامات موسیقی ایرانی)، فرهنگسرای اسپاربان (درباره استاد علی نقی زکری)، دانشگاه صنعتی اصفهان (درباره مشخصات موسیقی ایرانی) و سخنرانی‌های متعدد دیگر در مناسبت‌های مختلف اشاره کرد. او که در اواخر عمر به بیماری سرطان روده مبتلا شده بود و تحت شیمی‌درمانی قرار داشت، در سن ۸۲ سالگی در ۲۸ دی ماه ۱۳۹۱ در بیمارستان دی تهران بر اثر سرطان روده درگذشت.بیکر ایشان، یکشبه اول بهمن از مقابل تالار وحدت با حضور اهالی موسیقی و دوستاندارن ایشان به سمت قطعه هنرمندان بهشت زهرا تشییع شد.</div></div>

<div><div></div><div>روزنامه‌بازی</div></div>
<div><div></div><div>روزنامه اطلاعات – ۲۸ دی ۱۳۶۱</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>تیتیر یک روزنامه اطلاعات به احطار هاشمی رفسنجانی رئیس مجلس وقت و نماینده امام در شورای عالی دفاع به آمریکا، فرانسه و قدرت‌هایی که عراق را مسلح می‌کردند، اختصاص یافت: «اگر خلیج فارس امن نباشد، جهان هم به اندازه ما متضرر می‌شود و امیدوارم معنی حرف امروز من برای دنیا روشن باشد.» از دیگر تیتیرهای این روزنامه در آن روز، رهنمودهای آیت الله منتظری به روحانیون مبارز افغانستان بود. ایشامن در آن زمان توصیه کرده بود: روحانیت مبارز افغانستان باید ملت مسلمان این کشور را از سقوط به دامن شرق و غرب حفظ کند.</div></div>

<div><div></div><div>چهره‌ها</div></div>
<div><div></div><div>همایون خرم؛ استاد موسیقی</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>امیرهمایون خرم در ۹ تیر ۱۳۰۹ در بوشهر به دنیا آمد. این نوازنده ویولن، موسیقی‌دان و آهنگساز برجسته موسیقی ایرانی یکی از اعضای شورای عالی خانه موسیقی ایران بود. از آنجا که مادرش از شیفتگان موسیقی اصل ایرانی بود و از بین مقام‌های موسیقی ایرانی، به دستگاه همایون علاقه‌ای وافر داشت، نام همایون را برای فرزند خود انتخاب کرد. خرم در سن ۱۰–۱۱ سالگی به مکتب استاد صبا راه یافت و چند سال بعد به عنوان نوازنده ۱۴ ساله، در رادیو به تنهایی به اجرا پرداخت. بعدها در بسیاری از برنامه‌های موسیقی رادیو، خصوصاً در برنامه گله‌ها، به عنوان آهنگساز، تکنواز ویولن و رهبر ارکستر آثاری ارزشمند ارائه داد. ساز همایون خرم سازی پر صلابت، سنگین و عاری از هر نوع خودنمایی بود. گر چه در شیرین نوازی خرم از نمی‌توان با پرویز یاحقی و حبیب‌الله بدیعی هم تراز دانست بسا این حال توانایی او در آفرینش آنی ملودپهای جاندار و جذاب، بافت تکنوازپهای او را به مراتب از کارهای دیگران خوش ساختتر و پرمایه تر می‌سازد. از این بابت خرم و علی تجویدی را می‌توان در یک گروه قرار داد چون قابلیت آهنگسازی این دو بر نوازندگیشان چیزی بود، درست عکس آنچه در مورد بدیعی و یاحقی می‌توان گفت. نباید از قلم انداخت که خرم، همانگونه که تجویدی، آهنگساز تجربی و منحصرأ ذوقی نبود، وی بنیادهای علمی آهنگسازی را آموخته بود و بر آنها تسلط داشت. از جمله اینکه‌هارمونی را بر فریدون فرزانه و با شیوه «سارلی» فراگرفته و در سازبندی از کورساکف متأثر بود. خوش سلیقگی و نوآوریهای خرم در تنظیم کارهایش جدا شنیدنی است. شیوه تقسیم ملودی و همراهی سازها نزد خرم بسیار حساب شده و پرداخت کار بیخنده و نقص است. قدر مسلم اینکه بخش گسترده‌ای از آثار خرم حافظه موسیقایی حداقل سه نسل از ایرانیان را در سیطره خود دارد. دشوار می‌شود ایرانی را یافت که نتواند ترانه «مهندس در سسر شوری دارم» را زمزمه کند. گر چه باید تأکید کرد که اعتبار خرم هرگز در ترانه‌های ساده و همه پسندش خلاصه نمی‌شد و نمی‌شود. کارهای ارکستری او که غالباً جمله‌بندی‌هایی مرکب و پیچیده توأم با ضرب آهنگهای بسیار متنوع دارند نمونه‌های گاه سمفونی گونه ایی از موسیقی ایرانی به دست می‌دهند که کمتر آهنگسازی برای برابری با آن‌ها داشته‌است. خرم با توان‌ترین و حرفه‌ای‌ترین خوانندگان دوران دو دهه طلایی موسیقی ایران همکاری نزدیک داشته‌است. حسین قوامی، شجریان، گلپا و ایرج از آن جمله‌اند. در جلد سوم کتاب موسیقی‌دان ایرانی نوشته پژمان اکبرزاده آمده‌است: «پس از وقوع انقلاب اسلامی در ایران، فعالیت‌های اجرایی همایون خرم دچار وقفه‌ای چندین ساله شد. اوقات او از آن پس، بیشتر صرف تدریس خصوصی ویلن و فعالیت‌های پژوهشی درباره موسیقی ایرانی شد.» گفتنی است طی بیش از سه دهه تدریس، جوانان بسیاری از محضر درس خرم بهره‌مند شدند که امروز امانتدار مکتب استاد خود هستند. اما خرم در مصاحبه‌ای با علی دهباشی در نشریه به‌خارا از مانی فرضی، پژمان پورزند، بابک شهرکی، عنوان زنده‌تری شاعران خود نام می‌برد. از فعالیت‌های دیگر وی می‌توان به سخنرانی درباره موسیقی ایرانی در مراکز هنری و فرهنگی اروپا و آمریکا مانند دانشگاه UCLA، دانشگاه گیلان، دانشگاه پزشکی شیراز (درباره استاد صبا و موسیقی ایرانی)، انجمن موسیقی فارس (درباره استاد ابوالحسن صبا)، دانشگاه علامه طباطبایی (درباره مقامات موسیقی ایرانی)، فرهنگسرای اسپاربان (درباره استاد علی نقی زکری)، دانشگاه صنعتی اصفهان (درباره مشخصات موسیقی ایرانی) و سخنرانی‌های متعدد دیگر در مناسبت‌های مختلف اشاره کرد. او که در اواخر عمر به بیماری سرطان روده مبتلا شده بود و تحت شیمی‌درمانی قرار داشت، در سن ۸۲ سالگی در ۲۸ دی ماه ۱۳۹۱ در بیمارستان دی تهران بر اثر سرطان روده درگذشت.بیکر ایشان، یکشبه اول بهمن از مقابل تالار وحدت با حضور اهالی موسیقی و دوستاندارن ایشان به سمت قطعه هنرمندان بهشت زهرا تشییع شد.</div></div>

<div><div></div><div>چهره‌ها</div></div>
<div><div></div><div>همایون خرم؛ استاد موسیقی</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>امیرهمایون خرم در ۹ تیر ۱۳۰۹ در بوشهر به دنیا آمد. این نوازنده ویولن، موسیقی‌دان و آهنگساز برجسته موسیقی ایرانی یکی از اعضای شورای عالی خانه موسیقی ایران بود. از آنجا که مادرش از شیفتگان موسیقی اصل ایرانی بود و از بین مقام‌های موسیقی ایرانی، به دستگاه همایون علاقه‌ای وافر داشت، نام همایون را برای فرزند خود انتخاب کرد. خرم در سن ۱۰–۱۱ سالگی به مکتب استاد صبا راه یافت و چند سال بعد به عنوان نوازنده ۱۴ ساله، در رادیو به تنهایی به اجرا پرداخت. بعدها در بسیاری از برنامه‌های موسیقی رادیو، خصوصاً در برنامه گله‌ها، به عنوان آهنگساز، تکنواز ویولن و رهبر ارکستر آثاری ارزشمند ارائه داد. ساز همایون خرم سازی پر صلابت، سنگین و عاری از هر نوع خودنمایی بود. گر چه در شیرین نوازی خرم از نمی‌توان با پرویز یاحقی و حبیب‌الله بدیعی هم تراز دانست بسا این حال توانایی او در آفرینش آنی ملودپهای جاندار و جذاب، بافت تکنوازپهای او را به مراتب از کارهای دیگران خوش ساختتر و پرمایه تر می‌سازد. از این بابت خرم و علی تجویدی را می‌توان در یک گروه قرار داد چون قابلیت آهنگسازی این دو بر نوازندگیشان چیزی بود، درست عکس آنچه در مورد بدیعی و یاحقی می‌توان گفت. نباید از قلم انداخت که خرم، همانگونه که تجویدی، آهنگساز تجربی و منحصرأ ذوقی نبود، وی بنیادهای علمی آهنگسازی را آموخته بود و بر آنها تسلط داشت. از جمله اینکه‌هارمونی را بر فریدون فرزانه و با شیوه «سارلی» فراگرفته و در سازبندی از کورساکف متأثر بود. خوش سلیقگی و نوآوریهای خرم در تنظیم کارهایش جدا شنیدنی است. شیوه تقسیم ملودی و همراهی سازها نزد خرم بسیار حساب شده و پرداخت کار بیخنده و نقص است. قدر مسلم اینکه بخش گسترده‌ای از آثار خرم حافظه موسیقایی حداقل سه نسل از ایرانیان را در سیطره خود دارد. دشوار می‌شود ایرانی را یافت که نتواند ترانه «مهندس در سسر شوری دارم» را زمزمه کند. گر چه باید تأکید کرد که اعتبار خرم هرگز در ترانه‌های ساده و همه پسندش خلاصه نمی‌شد و نمی‌شود. کارهای ارکستری او که غالباً جمله‌بندی‌هایی مرکب و پیچیده توأم با ضرب آهنگهای بسیار متنوع دارند نمونه‌های گاه سمفونی گونه ایی از موسیقی ایرانی به دست می‌دهند که کمتر آهنگسازی برای برابری با آن‌ها داشته‌است. خرم با توان‌ترین و حرفه‌ای‌ترین خوانندگان دوران دو دهه طلایی موسیقی ایران همکاری نزدیک داشته‌است. حسین قوامی، شجریان، گلپا و ایرج از آن جمله‌اند. در جلد سوم کتاب موسیقی‌دان ایرانی نوشته پژمان اکبرزاده آمده‌است: «پس از وقوع انقلاب اسلامی در ایران، فعالیت‌های اجرایی همایون خرم دچار وقفه‌ای چندین ساله شد. اوقات او از آن پس، بیشتر صرف تدریس خصوصی ویلن و فعالیت‌های پژوهشی درباره موسیقی ایرانی شد.» گفتنی است طی بیش از سه دهه تدریس، جوانان بسیاری از محضر درس خرم بهره‌مند شدند که امروز امانتدار مکتب استاد خود هستند. اما خرم در مصاحبه‌ای با علی دهباشی در نشریه به‌خارا از مانی فرضی، پژمان پورزند، بابک شهرکی، عنوان زنده‌تری شاعران خود نام می‌برد. از فعالیت‌های دیگر وی می‌توان به سخنرانی درباره موسیقی ایرانی در مراکز هنری و فرهنگی اروپا و آمریکا مانند دانشگاه UCLA، دانشگاه گیلان، دانشگاه پزشکی شیراز (درباره استاد صبا و موسیقی ایرانی)، انجمن موسیقی فارس (درباره استاد ابوالحسن صبا)، دانشگاه علامه طباطبایی (درباره مقامات موسیقی ایرانی)، فرهنگسرای اسپاربان (درباره استاد علی نقی زکری)، دانشگاه صنعتی اصفهان (درباره مشخصات موسیقی ایرانی) و سخنرانی‌های متعدد دیگر در مناسبت‌های مختلف اشاره کرد. او که در اواخر عمر به بیماری سرطان روده مبتلا شده بود و تحت شیمی‌درمانی قرار داشت، در سن ۸۲ سالگی در ۲۸ دی ماه ۱۳۹۱ در بیمارستان دی تهران بر اثر سرطان روده درگذشت.بیکر ایشان، یکشبه اول بهمن از مقابل تالار وحدت با حضور اهالی موسیقی و دوستاندارن ایشان به سمت قطعه هنرمندان بهشت زهرا تشییع شد.</div></div>

<div><div></div><div>چهره‌ها</div></div>
<div><div></div><div>ماکسیم گورکی؛ داستان نویس بزرگ روس</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>الکسی ماکسیموویچ پشکوف ۲۸ مارس ۱۸۶۸–۱۸ ژوئن (۱۹۳۶) که با نام ماکسیم گورکی شناخته می‌شود نویسنده اهل روسیه، از بنیان‌گذاران سبک ادبی واقع‌گرای سوسیالیستی، فعال سیاسی و پنج بار نامزد جایزه نوبل ادبیات بود. او پیش از موفقیت در حرفه نویسندگی به مدت یازده سال در اقصی نقاط امپراتوری روسیه چرخید و به کرات شغل عوض کرد. اثرات این تجربیات بعدها در نوشته‌های او مشهود بودند. معروف‌ترین آثار گورکی عبارتند از: در اعماق (۱۹۰۲)، مادر، بیست وشش مرد و یک دختر، آوای مرغ طوفان، دوران کودکی. او با دو نویسنده معروف روسی لئو تولستوی و آنتون چخوف در ارتباط بود و در خاطراتش به آن‌ها اشاره کرده‌است. گورکی عضو فعال جنبش سوسیال دموکرات مارکسیستی بود و علناً با حکومت تزار مخالفت می‌کرد. برای مدتی نیز با ولادیمیر لنین و الکساندر بوگدانف از شاخه بلشویکی حزب همراه بود ولی بعدها به منتقد تند تئین تبدیل شد و او را شخصی توصیف نمود، بی‌ش حیا حد جاه طلب، بیرحم و تشنه قدرت که هیچ مخالفتی را برنمی‌تابید. ماکسیم گورکی بخش عمده‌ای از عمرش را هم در دوران تزاری و هم بعدها در دروان شوروی، در تبعید خارج از روسیه گذراند. در ۱۹۳۲ او با دعوت شخص استالین به اتحاد جماهیر بارگشت و در ژوئن ۱۹۳۶ در آنجا در گذشت.</div></div>

<div><div></div><div>طرح روز</div></div>
<div><div></div><div>بزرگمهر حسین‌یور</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>قزبان… دقیقاً چه شکلی بشه؟</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>دستور اومره نشیبه «گرَب» ریگه نباشه…!</div></div>
<div><div></div><div>پشت‌برده سانسور گربه در تلویزیون</div></div>

<div><div></div><div>پیشنهاد</div></div>
<div><div></div><div>جواد لک‌گزبان</div></div>

<div><div></div><div>برگزیده نوشته‌های فرهنگی آنتونیو گرامشی</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>زمانی که آنتونیو گرامشی در ۸ نوامبر ۱۹۳۶ در رم دستگیر شد، همسرش یولیا تازه فرزند دوم‌شان را به دنیا آورده بود. گرامشی در زمان دستگیری نماینده‌ی حزب کمونیست ایتالیا بود و دستگیری او و شماری از همکارانش با نقض ممنونیت پارلمانی آن‌ها انجام شد که گام تازه‌ای در تحمیل حکومت فاشیستی در ایتالیا شمرده می‌شد … چندین ماه بعد او را به میلان منتقل کردند تا در دادگاه ویژه و دفاع از کشور به محکومیت‌اش رسیدگی شود. محاکمه‌ی گرامشی در این دادگاه بیش از یک سال، تا اواخر مه ۱۹۲۸، به درازا کشید و در ۴ ژوئن همان سال به بیست سال زندان محکوم شد … در همین دوران انتظار برای محاکمه در میلان بود که گرامشی طرح نخست خود را برای آن چه دفترهای زندان نام گرفت شکل داد … با این همه، مدتی طول کشید تا این یا هر طرحی را دربارهِی کار فکری به پوته‌ی عمل گذارد. در ۸ فوریه‌ی ۱۹۲۹ کار را بر روی نخستین دفترش آغاز کرد … آن شکل از تولید فرهنگی که گرامشی در دفترها بیش‌ترین توجه خود را معطوف به آن کرد ادبیات است. با این همه، ادبیات نه در قالب آثار عظیم ادبی، بلکه اغلب در بستر قرأت و جذب آن در فرهنگ‌ها و تاریخچه‌های ویژه به تصویر کشیده می‌شود. اما چشم‌گیرتر از دست‌اندازی‌های گاه‌وبی‌گاهش به جهان ادبیات تراز اول و تحقیق ادبی‌اش، درگیری بی‌گیرانه‌اش با ادبیات عامه‌پسند، تولید و اشاعه‌ی آن بود. رویکرد او تاریخی بود و همیشه می‌کوشید تا تولید ادبی را به فرایند تاریخی مربوط کند که آن را تولید کرده و در آن سهیم بوده است. هم‌چنین این رویکرد سیاسی بود، تا حدی که در سراسر تأملاتش درباره‌ی ادبیات حضور داشت و فرهنگ رشته‌ی پنهان مسئله‌ی سیاسی نگفته‌های بود … در اواخر سال ۱۹۳۲، حکم گرامشی از بیست سال به دوازده سال تخفیف یافت … سرانجام، در آوریل ۱۹۳۲، محکومیت زندانش پایان یافت؛ اما در ۲۵ آوریل دچار خون‌ریزی مغزی شد و در روز بعد مرد. برگزیده نوشته‌های فرهنگی آنتونیو گرامشی را امروز بخوانیم.</div></div>
<div><div></div><div>«برگزیده نوشته‌های فرهنگی آنتونیو گرامشی»با ترجمه احمد شایگان، محمود متحد، حسن مرتضوی و اکبر معصوم را نشر آگه در ۵۹۲ صفحه و با قیمت ۴۰۰٫۰۰۰ ریال رهسپار بازار کتاب کرده است.</div></div>

<div><div></div><div>دانشتنی‌ها</div></div>
<div><div></div><div>با مصرف این مواد غذایی آرایمر می‌گیرید</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>ابتلا به آلزایمر بین بسیاری از افرادی که سنین بالایی دارند شایع است. درواقع چندان تعجب بر انگیز نیست که بسیاری از افراد در سنین بالا با این اختلال مغزی رو به رو می‌شوند. اما به نظر می‌رسد فارغ از زمینه‌های ارثی و ژنتیکی، برخی خوراکی‌ها هم در بروز این اختلال نقش دارند. ابتلا به آلزایمر می‌تواند دلایلی متعدد داشته باشد که در بین این دلایل روش‌های تغذیه و نوع مصرف خوراکی‌های مختلف نیز به چشم می‌خورد. اما کدام نوع خوراکی‌ها احتمال بروز آلزایمر را افزایش می‌دهند؟</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>__ غذاهای کنسروی سلیاید گاه و بیگاه خوشمزه باشند و خطری هم نداشته باشند اما مصرف مداوم غذاهای کنسروی می‌تواند منجر به بروز اختلالاتی مثل آلزایمر شود.</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>__ مصرف مداوم مواد قندی در بروز آلزایمر نقش دارد.</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>__ مصرف بیش از حد نانهای سفید و فاقد ارزش غذایی به مرور با هم به زدن تعادل بدن در دریافت آنسولین، زمینه را برای بروز بیماری‌ها مختلف از جمله آلزایمر فراهم می‌کند.</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>با مصرف این مواد غذایی آلزایمر می‌گیرید.</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>__ سوسیس و کالباس از جمله موادی است که در ایجاد آلزایمر نقش دارد.</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>__ مواد غذایی فرآوری شده و کارخانه‌ای در بروز آلزایمر نقش دارند.</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>__ رژیم‌های غذایی پر چرب می‌توانند ابتلا به انواع اختلالات حافظه را تشدید کنند.</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>__ عدم مصرف خشکیبار و آجیل‌ها در بروز آلزایمر نقش دارند.</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>__ عدم مصرف سبزیجات می‌تواند منجر به آلزایمر شود.</div></div>

<div><div></div><div>قاب</div></div>
<div><div></div><div>رویترز</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>آبنمای نمایشگاه آکسیو دوی ۲۰۲۰</div></div>

<div><div></div><div>قاب</div></div>
<div><div></div><div>رویترز</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>آبنمای نمایشگاه آکسیو دوی ۲۰۲۰</div></div>

مردم‌سالاری

<div><div></div><div>روزنامه‌اجتماعی-سیاسی-فرهنگی‌و‌ارتصلی</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>صاحب امتیاز: حزب مردم سالاری مدیرمسئول:مصطفی کواکبیان نشانی‌اینترنتی:www.mardomsalari.net نشانی تلگرام:mardomsalari نشانی اینستاگرام:mardomsalari آدرس‌تعمیریه: آتوبان شیخ‌فصل‌الله نوری شمال به جنوب خروجی خیابان سازمان آب - خیابان حاجی‌بهر امیر - کوچه چهارده - پلاک ۱ تلفن: ۲۹-۸۸۲۸۲۴۶ فکس: ۸۸۲۴۳۰۹۴ رته روزانه:۲۰ جابه‌نشر ریحان- تلفن: ۶۵۶-۷۹۱۷</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>اتان صبح: ۵/۴۳ طلوع آفتاب: ۷/۱۳ اتان‌ظهر: ۱۲/۱۴ اتان مغرب: ۱۷/۳۴ شنبه‌ها: ۲۵/۱۰ ۱۵-۱۰ جمادی‌الثانی ۱۴۴۳-۱۸ رجب‌به ۲۰۲۲- شماره ۵۲۳</div></div>

<div><div></div><div>نگاه</div></div>
<div><div></div><div>تاملی بر مباحث طرح شده درباره روابط ایران و روسیه</div></div>
<div><div></div><div>محسن پاک آیین</div></div>

<div><div></div><div>توجه</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>با توجه به سفر اخیر آقای دکتر امیرعبدالله‌امان به چین و سفر قریب الوقوع آقای دکتر رینسیسی به روسیه، موضوع سیاست نگاه به شرق و آینده روابط ایران با روسیه مورد توجه محافل سیاسی و رسانه ای قرار گرفته است.</div></div>
<div><div></div><div><div><div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>در این رابطه می‌توان به نکات زیر نیز توجه کرد: - سیاست نگاه به شرق معمولاً در دستنور کار دستگاه‌های دیپلماسی کشورمان قرار داشته است، اما در گذشته به عنوان یک رویکرد تاکتیکی برای تنظیم روابط با غرب استفاده شده است. به عبارت دیگر، در مقطعی که با غربی‌ها مشکل داشتیم از سیاست نگاه به شرق صحبت می‌کردیم و چنانچه روابط با غرب، در مسیر بهبودی قرار می‌گرفت، سیاست نگاه به شرق، فراموش می‌شد. امروز اینگونه بنظر می‌رسد که در سیاست خارجی دولت سیزدهم، تقویت روابط با شرق به این معناست که ایران از رویکرد تاکتیکی، فاصله گرفته و متمایل به ایجاد مناسبات راهبردی با شرق شده است.</div></div>

- در عین حال ایران آمادگی دارد با کشورهای غربی، که به دنبال دوستانه بر اساس احترام متقابل باشند، همکاری نماید. البته در شرایط فعلی روابط ما با غرب یک رابطه دو طرفه و دوستانه نیست. آمریکا به دلیل رفتار خصومت آمیز با ایران وضعیت استثنائی دارد و این نسبت با این کشور متصور نیست.

اروپایی‌ها نیز رویکرد مثبتی نسبت به ایران ندارند و بیش از اینکته به ایجاد و تقویت روابط دوجانبه با ایران کنند، به دنبال طرح مسائل حاشیه‌ای، مانند مباحث حقوق بشری بوده و به اجرای تعهدات خود در برجام هم پایبند نبوده‌اند. آنها اگر با تصحیح رفتار خود، کسب اعتماد کنند، می‌توانند در زمره شرکای ایران قرار گیرند. در این صورت، سیاست نگاه به شرق مانع از ایجاد مناسبات با کشورهای غربی که مبتنی بر احترام متقابل باشد، نخواهد شد. لذا این فرضیه که برای بهبود روابط با غرب، باید به سردی روابط با روسیه و چین بیایندیشیم، غیر علمی و فاقد دقت سیاسی است.

- برخی از صاحب‌نظران